

20250529-MvS-Zelfbekrachtiging-Basis-van-Bewustwording-Meterik-12jun2025

[https://matrix-nl.freevar.com/#29 mei 2025](https://matrix-nl.freevar.com/#29%20mei%202025)

De val: "Het Vlies" hoe de oorlog gevoerd wordt via ons bewustzijn |

20250529-MvS-1-3-Zelfbekrachtiging-bewustwording-Meterik

deel 1-3 | 29 mei 2025 | Martijn van Staveren in Meterik

Deel van 1-3 is uitgeschreven, 2-2 nog niet en onderaan deel 3-3

Minuut 1.00.26

Er is veel gebeurd.

We staan nu op een punt, nadat de invasie plaatsvond.

-Ik pak hem eventjes van één kant nu-

De prachtig mooie paradijswereld Gaia, een oorsprong, geïnvaceerd werd door een super -in onze woorden- geavanceerde technologische denkmacht, een rekenkundige macht die binnendrong. Ja dat is enorm.

Er werden -laat ik het maar heel eenvoudig zeggen- We werden met, wat we hier op de Aarde zien, per gram hersenweefsel, dat is de bovenkant, dat is een laag, een vlies onder de schedel zeg maar. En dat loopt helemaal door, door het hoofd heen helemaal naar beneden, loopt het onder het Hart door. Het is een vlies wat hier zit.

Per gram zit meer dan een miljoen kristallen daarin.

Dat is ook wetenschappelijk. En in de tijd van de val, de invasie, toen Gaia, toen de Aarde werd omvergeworpen, overgenomen werd. Toen werden er al die triljarden hersencellen, wat vanuit de wereld wie we daar zijn spreken we niet over hersens, we spreken daar ook niet over ons Hart, we praten daar over bewustzijn.

Die kristallen die werden ingeladen met informatie en ogenblikkelijk werd onze vaardigheid, dus de impact die jij hebt op hoe de vibratie resoneert, daar waar menselijke aandacht is, vindt een verandering plaats in een geprogrammeerde realiteit.

Dit is een geprogrammeerde realiteit nu.

Daar waar menselijke aandacht is, niet volgens een geschrift of een boek of een ander, maar vanuit daar waar jouw aandacht is, helemaal los van alles, puur jouw aandacht, dan vindt er verandering plaats van hoe de werkelijkheid vibreert.

Dus de oorzaak en gevolgen die geprogrammeerd zijn, die worden ontkoppeld, en dan komt er een andere trilling komt er vrij.

En dat noem ik het godsveld, dat is de ruimte die niet voorbestemd is. Maar die gaat, wordt ingevuld, gecreëerd wordt op basis van wie jij ten diepste bent.

Geef gewoon even niets, gewoon maar puur jij.

En dat is de vaardigheid van de mens.

En bij de invasie van deze intelligentie werd er een koerswijziging aangebracht waardoor de mens zichzelf niet meer goed kon ervaren en werd volgepropt met allemaal informatie van zeer hoog geavanceerde superbeschaving en intelligentie.

Die hebben ons zodanig laten geloven in de lijn van hun gedachten. Dus er werd een berekening van deze realiteit en de observer werd er bewerkstelligd, waardoor onze impact, onze invloed, op hoe de werkelijkheid zich gedroeg kwam te vervallen. En toen sloegen ze toe.

En dat noemen ze de val van bewustzijn.

Dit is eigenlijk erger, dit zijn niet de goede dingen om zo te zeggen op de Aarde, maar ik zeg het wel. Het is erger dan het zwaarste bombardement aan wapens wat je je kunt voorstellen. Wat er toen is gebeurd is gigantisch.

En de aandachtskracht van de mens, dit zijn woorden, maar je moet maar eens heel goed gaan beseffen wat dat echt is... De aandachtskracht van de mens kwam in verval en werd geminimaliseerd.

En wat aandacht eigenlijk is...je moet maar eens goed kijken, wanneer heb jij aandacht voor iets? Wanneer word jij gespitst met je aandacht?

Wanneer laat iets je niet meer los?

Ik heb het nu over de aandacht van de verbinding hé.

Als hier een hondje is overgestoken en dat hondje zou worden aangereden en heeft een gebroken pootje, dan zouden we hier met zijn allen niet zitten. Dan zouden we ogenblikkelijk bezig zijn ons te ontfermen, met ons hele bewustzijn, over dat beestje. Dat is een gevoel. -dat is maar een voorbeeld hé- Je kunt zoveel voorbeelden tevoorschijn halen. Maar van wat aandacht is, aandacht, het woord commitment is het ook niet, aandacht is zoiets puurs, dat is ogenblikkelijk, totale verbondenheid. Niets kan dat verbreken.

Niets, iedereen kan hier doorschreeuwen, ik heb het vaak hier mee gemaakt dat mensen je ergens van hebben willen afhouden en jij wist van: 'dat gaat jou niet lukken, want dit moet ik doen en hier ben ik bij. En ik ga ervoor en doe het helemaal.' Dat is het! Dat moment: de aandacht, dat is een kracht, dat is de Force in het Engels, dat is het goddelijke, dat is het paradijs en daar zijn wij uit weggeduwd.

En wij denken nu op de Aarde dat oorlog wordt gevoerd met raketten en bommen

en met lasers en al die plasmawapens.

Als we goed kijken naar de hele cyclus die ik net heb benoemd dan zien we dat de oorlog wordt gevoerd via het bewustzijn.

En dat dat het hele geavanceerde van alle oorlog is.

En dan heb je hele knappe, witte, stevige, laarzen nodig om in te gaan staan die voortkomen uit het bloed uit je eigen Hart van wat je voelt wie je bent waarvoor je sta en dan zal je andere keuzes gaan maken. Dan ga je keuzes maken die voortkomen uit je Hart, uit je gevoel. Dus aandacht is iets enorm krachtigs, dat is het goddelijke. De aandacht, als de aandacht zo puur is...het gaat niet over groot en klein, het gaat niet over krachtig en zwak, het gaat om puur.

Als aandacht puur is, zonder belang, als aandacht puur is, dan is die zo sterk, zo mooi, zo soepel, krachtig en soepel tegelijk in klein en groot, dat geen één mind-gedachte of een kracht of een infiltrant daarin terecht kan komen.

Dus ik zeg eigenlijk:

degene die puur is en zichzelf in die puurheid herstelt, dus een wáár, écht leven leidt, niet een leven van regels van een ander, niet een leven met schaamtegevoelens, niet een leven wat toegestaan wordt door een ander, maar ook niet een leven een ander niet toe te staan.

Degene die puur leeft, die opent daarmee het eigen bewustzijn en het eigen bewustzijn is een aandachtsveld en dat aandachtsveld wijzigt de ruimte en tijd die gedictéerd wordt door een bepaalde intelligentie.

En degene die dat doorheeft die snapt dat tijd van vrede nu is begonnen. Om in coöperaties met elkaar te verkeren. Je moet jezelf zó serieus nemen, zó serieus moet je ieder mens om je heen, die hier ook mee bezig is, dus ieder op zijn eigen manier, ook nemen.

1.07.21

20250529-MvS-3-3-Zelfbekrachtiging-bewustwording-Meterik

Deel 3

SEMINAR ZELFBEKRACHTIGING - "DE BASIS VAN BEWUSTWORDINGS PROCESSEN"

29-05-2025 MARTIJN VAN STAVEREN

Muziek:

Muziek: originele Aardegeluiden <https://t.me/c/2429627549/90/2284> of <https://audiomack.com/wakkerewereldry/song/20250529-mvs-3-3-geluid-aarde-1986-orginele-opname>

Minuut 13.28

Dit zijn de originele geluidsopnames van de aarde van 1986. Die komen van een band. Die kreeg ik van mensen die contact hadden met Amerikanen. Dat zijn dus niet de opnames die je op YouTube hoort. Dit is wat je hoort en voelt in de vibratie als je buiten de Aarde verblijft, die je aanschouwd, de aarde, op vier, vijfduizend kilometer afstand. En nogmaals of ze dan rond, vierkant, plat, het maakt niet uit, het gaat om de vibratie, ook al is er van alles omheen gelegd, dat maakt niks uit. Bij ons wordt er ook van alles doorheen gelegd en we zijn er nog steeds.

Het is een levende bibliotheek en dat is eigenlijk GAIA.

De oorspronkelijke wereld waarover en doorheen allerlei dingen zijn gebeurd. Als een opname op vierduizend kilometer hoogte of lager of ernaast, het maakt niet uit, het gaat om het vibratieveld. Met elektromagnetische antennes is dat opgenomen. Het zijn originele opnames. Niet het gedigitaliseerde opnames van via, via, via...het zijn de originele opnames. 1986, een tijd dat er al veel oorlog was al. Bommen en raketten. Het mensenleed was ongelooflijk groot. Ook toen. Mensen die tegen elkaar opstonden, elkaar naar het leven stonden. Natuurrampen. En toen zo'n bijna 6 miljard mensen uit ingeregeld bewustzijn. En als je naar de Aarde luistert dan hoor je niets daarvan, dan hoor je alleen dit (Martijn zet het geluid van de band harder)

Het is wel zo, dat in dit geluid in deze Taal van de Aarde, wel verpakt zitten de moeilijke dingen. Als je ernaar luistert zijn er ook moeilijke dingen gaande in dát tijdsmomentum, maar je hoort het niet en je voelt het ook niet.

Wat een enorme kracht de Living Force is.

Dat moet ook wel want anders zou dit allemaal niet kunnen bestaan. Als je hiernaar luistert en doorheen voelt, het gewoon en op je eigen manier tot je laat komen, dan kun je tot een paar heel bijzondere, ja, conclusie is misschien ook niet het sterke woord dat ik ervoor zou moeten gebruiken, maar waar je naar luistert is een enorm harmonisch geheel. Daar zijn eigenlijk geen woorden voor. Alles wat leeft op, bij de Aarde. En dat resulteert hierin. Dus je zou kunnen concluderen dat verschillenden

lagen er zijn. Verschillenden velden die door elkaar heen een realiteit zijn.

Dit is de Aarde, met al haar leven, met al het leven wat er is, in en op de Aarde, rondom de Aarde. Maakt niet uit wat de vorm is. Er is Leven!

Er is manipulatie en er loopt van alles doorheen. Maar vanuit de val bekeken naar waar wij nu zijn spreekt de Aarde, is Force, de kracht, nog steeds dezelfde taal. Dit is wat je hoort en voelt als je in jezelf bent. Het kloppend Hart van het Leven. Het is een enorme vriendschap met alles wat leeft.

We hebben de kracht van de Aarde als een veld opzich. Dan hebben we een soort wezens die daarop leeft met allemaal regels in hun hoofd en gedachten vanuit een fictieve realiteit:

- Auto's werden bedacht
- Geld werd bedacht
- Wetten werden bedacht
- Zelfs voor de onsterfelijken werd de dood bedacht.

Dat zijn dus twee verschillende werkelijkheden.

De Aarde trekt zich er niets van aan. Dat is een eigen bandbreedte. En ik ga er nog een stap verder in. Als er een heel zwaarbewapend conflict zou zijn, waarbij er een totale vernietiging zou plaatsvinden van een bepaald continent, dan zal dit geluid daar niet om veranderen. (Martijn zet muziek weer harder)

Het is een stationair levensveld dat ieder Nano momentum weer anders is.

Dus stationair in de zin flexibel maar stationair in vol, vol expressie van al het leven. Dat zou ons tot een bepaalde conclusie moeten kunnen brengen.

Met de aarde als Kracht een eigen bandbreedte heeft, een eigen frequentie die niet aangepast kan worden. Alleen de aangetaste bewustzijn wezens die erop leven,

[23.54]

die dus de dragers zijn, van een bedachte visie over het bestaan...alleen zij hebben er last van... Het is echt formidabel als je dit gaat beseffen.

Dus er worden tijdlijnen gekozen door die mensen, die niet mensen meer zijn, maar wel zijn, maar luisteren naar het ingeregelde bewustzijn. Er zijn mensen die tijdlijnen kiezen of laten kiezen binnen een groot stationair frequentieveld, van leven.

Iemand: welk deel van Gaia? Niet goed kunnen verstaan

Het zijn bewegende beelden, dus entiteiten, wat wij de realiteit noemen, dus er zijn verschillende entiteiten operationeel. We zien alles steeds als dat het bij elkaar hoort, maar iets wat kunstmatig is, is niet per se een onderdeel van de Force.

Dat is uitermate boeiend om dat ook in een beeld terug te kunnen zien.

Want je hebt op jouw manier -hoe de Aarde er dan ook uit mag zien- de aarde kunt zien visueel, misschien gevisualiseerd of op een andere manier dat je het weet dat het een stationeer levend krachtveld is wat constant vibreert.

Constant vibreert!

En dat er binnen in dat veld een beschaving is die in dat veld van die aarde leeft, maar dat die twee zaken niet per se elkaar beïnvloeden. Het lijkt los van elkaar te staan. Tót dat, tot dat...alles wat op de Aarde aanwezig is, aan afwijkende frequentie van de Aarde zelf, kan in contact worden gebracht met de Aarde, met de Force. Dat is mensen die daar leven die kunnen in contact komen met de Force van de Aarde, de kracht, de intelligentie van wat en wie de Aarde is.

Maar als we de Taal niet spreken, als we onze eigen Force-Taal niet spreken, zullen we ook niet worden aangesproken. En waarom worden we niet aangesproken door de Force, omdat de Force die Taal niet spreekt die wij op dit moment spreken.

De Force prikkelt, prikkelt, constant laat zichzelf zien op alle mogelijke mooie manieren.

Tot dat wij zien dat wij zelf van origine Force mensen zijn.

Dat is een heel diep besef wat weer terug keert.

Dan leggen we weer contact met onszelf en dan komen we in contact met de Aarde.

En dan wordt ons bewustzijn zich weer volledig heel en bewust...dat we nooit weg zijn geweest, maar dat er iets tussenin is gekomen...

Om het contact te herstellen met jezelf en het contact herstellen tussen jezelf en de grotere kracht wat leven wordt genoemd, die even groot is in jezelf, moeten er wel dingen beseft worden.

Dus je hebt de aarde die een enorm mooi, warm, schoon, krachtveld is wat gedijd in niet te tellen in hoeveelheden levensvormen. Wat wij kunnen zien hier op de Aarde maar ook echt voorbij het zichtbare spectrum. Het is enorm, deze bibliotheek, enorm. Je hebt daar een schild daar doorheen lopend en dat noem je dan een samenleving gebaseerd op regels. En binnenin die bubbel dat is waar wij met elkaar in verkeren op de Aarde, onafhankelijk, ongeacht waar je woont, dus dat maakt niet uit welk werelddeel dat is. Vanuit die schil waar wij dan in zitten wordt aan ons voorgehouden dat er autoriteiten zijn en ook op natuurgebied die het goed met ons voor hebben.

En ik zeg dan vanuit deze drie-eenheid op de achtergrond en ik heb vertrouwen waar al die anderen in verkeren. Omdat zij niet zelf hebben gekozen om Taal uit te slaan en regels uit te vaardigen die tegen de vrijheid van de mens in gaan.

Ook dat is gedicteerd.

Binnen deze bubbel zijn mensen kennelijk aangesteld om te zorgen voor de Aarde. Er zijn organisaties die zich sterk maken voor de natuur en dat is mooi binnen deze bubbel.

Maar op moment dat wij als mensen weer contact maken met onze eigen Taal:

het Paradijs binnen in ons en we beseffen dat we nooit weg zijn geweest van het paradijs, maar dat er alleen maar verhalen doorheen zijn gegaan met alle nodige consequenties van dien, dat we beséffen dat we nog stéeds in het Paradijs zijn, dat wij dat Paradijs ook zélf ZIJN!

Zo onuitputtelijk jouw dienst voor het Leven...is zo groot als dat van de Aarde ook. Op moment dat je dat beseft en gaat communiceren met de Aarde zal de Aarde gaan reageren.

De Aarde zal na de enorme invasie die er heeft plaatsgevonden vanuit een grotere perspectief, buiten de kaders van wat we hier op dit moment weten, zal de Aarde, ik noem het zo, onmiddellijk een uitademing doen van informatie en bewustzijn waarbij alle mensen worden aangeraakt die er in de Taal van Gaia leven.

En onmiddellijk zal hun taak en hun functie vanuit wie ze zijn vanuit hun Wezen, onmiddellijk weer operationeel zijn. Geheugens van het oude leven worden klein en geparkeerd.

En het eigen gaat aan, open.

De machten en krachten die we zogenaamd achter de schermen benoemen zijn daar heel bang voor, voor de connectie met de natuur.

Ze zijn bang dat je je bewust bent.

Wie en wat je bent. En waar je bent.

En dat dat een schokgolf van besef teweegbrengt.

Dat je de waarheid ontdekt.

Er is een lang vervlogen tijd, de tijd van Gaia, die vele malen groter is dan de Aarde die we nu zien. Dat er een complete één op één balans is tussen alle inwoners van Gaia van de Aarde en de natuur. Wat ieder mens nodig had, is daar.

Er waren geen mensen in die tijd die smachten naar een eigen huis. Want het is daar. Er was geen gevecht over ruimte, want ruimte is daar. Het klopt volkomen.

De relatie tussen de Aarde, de Force, die voorbij de Aarde reist en de Force Wezens die op de Aarde leven en andere werelden is één op één dezelfde Taal.

Zo'n zorgzaamheid, zo puur en zuiver. Water smaakt zoals het hier niet wordt gekend.

Als wij gaan spreken, als jij spreekt, zodra jij spreekt en beseft en niet denkt zoals hier, zal de Aarde, de Force reageren en een verbinding aan gaan met wie jij bént. één op één.

Het zal geen spirituele verbinding zijn. Het is een verbinding zijn van bewustzijn, die tastbaar is, voelbaar is, zichtbaar is. De regels die er zijn gedicteerd en ingeprogrammeerd krijgen het lastig zodra Gaia spreekt en mensen weer leven.

Er komt een connectie een relatie tussen de Aarde: Gaia en de mensen die zich daar bewust van zijn.

Die relatie tussen Gaia en de mens is een dermate relatie, zo sterk en inactief, interactief zo sterk in het veld, dat waarin die mensen leven binnen in het embargo waar de regels zijn, dat die regel-embargo-geving kan niet meer voort bestaan. De oplossingen voor de problematiek die we hier op deze Aarde kennen in deze sectie in het Universum is direct de mensen zelf die erin leven. Letterlijk.

Ik was drie jaar en ik stond in de huiskamer in Amsterdam, Amsterdam Zuid, daar ben ik geboren en ik voelde me ziek en beroerd en ook verwonderd dat ik op de Aarde was in de bubbel. Ik kon heel helder en duidelijk voelen dat ik nog steeds THUIS was. Ik noem thuis niet per se de woonlocatie waar ik vandaan kom. Maar THUIS is Leven in de Kracht. Overal waar je komt is Leven de Kracht. Welke wereld of welke realiteit je ook komt is Leven in de kracht. Er is geen verschil. We maken geen onderscheid in werelden of realiteiten. Overal is de Kracht.

De LEVENSKRACHT:

- Die heelt en deelt.
- Die verwarmd en aandacht geeft.
- Die ontspant.
- Die jouw kracht geeft gewoon door erin te zijn. En die kracht krijgt omdat jij erin bent
- Eén op één communicatie.

Ik was drie jaar en ik besepte dat ik thuis ben, in de bubbel. Ik wist het al van het begin af aan. Maar ik wist het nog dat ik naast de bank stond van mijn ouders. Het was zo'n vier-zit-bank met van die sliertjes aan de onderkant waar ook van die kwastjes aanhingen. Voor de mensen een beetje uit die tijd die weten dat vast wel. Ik keek ernaar, naar die wereld en ik dacht: zo dichtbij?

Maar THUIS in trilling, de natuur, de Kracht zo ver weg.

Het eerste wat ik ervoer toen ik in deze wereld kwam was dat de Force, de natuurkracht, de verbinding ook echt met de natuur, achteraan staat, in het gevoel, als je hier leeft. Het hoeft niet zo te zijn maar hoe ik het ervaar van waaruit ik kom. En alles daarvoor was allemaal in de bubbel. Was allemaal op Taal gewaardeerd. En ik voelde de Force in mezelf en dat ben ik en ik had het moeilijk. Ik vond het heel moeilijk om hier te zijn. Echt heel moeilijk. Ik heb een schat van een moeder, die me ontzettend altijd knuffelde. Met een lekker paardenstaartje. Dan werd ik opgetild en ging ik bij haar op schoot zitten en dan draaide ik met mijn vinger zo om haar oor. Dat vond ik leuk om te doen. En door haar paardenstaart.

[40.39]

En dan voelde ik dus de Force via mijn moeder. Via de moederliefde ook. Dat stukje kon ik ook zien en kon ik ook een deel van de Force voelen. Ik had het heel zwaar, dat ik die kracht helemaal achterin voelde slaan. En op een gegeven moment moest ik naar bed. Mijn vader bracht mij naar bed. Mijn vader repareerde televisies en zo en die reed dus ook 's avonds nog routes en zo. En voordat hij routes ging rijden bracht hij mij naar bed, in het ledikantje, Ik ging liggen, hij ging weg en ik vond het niet leuk dat hij wegging, maar ik begreep ook dat hij ging. En toen ging de kamerdeur bijna dicht en die liet hij op een kiertje staan. En toen ging hij weg.

En toen probeerde ik te luisteren, te horen of er ook ergens een blaadje te horen was of zo, iets. Gewoon een blaadje. Het bewegen van een blaadje of een plant. Iets. -Dat kun je allemaal voelen hé. - Dat is een leuke test hoor.

Experimenteren er maar een mee dat je een ruimte, verschillende ruimtes maakt. De ene met planten en de andere zonder planten. En dan andere mensen blinddoeken en naar binnen brengen. Mensen die afgestemd zijn op zichzelf kunnen ogenblikkelijk voelen dat er geen Force in die ruimte is van planten. Kun je onmiddellijk voelen.

Het was een pittige leegte. Toen ik later had een gesprek, toen kreeg ik een soort telefoongesprek opgediend zeg maar met waar ik vandaan kom. Ik dacht dus even aan die mensen en kreeg ik contact met ze. Via een wit licht eerst in mijn hoofd - lag in mijn bed- een wit licht in mijn hoofd en dat witte licht dat voelde prettig.

En ik merkte dat dat licht als een soort bal heen en weer ging en, zal ik maar zeggen, zocht naar iets, dat is dan achteraf, want op dat moment besepte ik dat niet. Het zocht naar iets. Precies op dat bepaald moment kwam dat licht in mijn hoofd en toen ging er een deur open in mijn brein. En daar zag ik ze doorheen. De deur ging open en ik zag door die de deur heen, zag ik de mensen staan die ik heel goed ken. Toen heb ik met niet Aardse Taal heb ik verteld, overgeseind, hoe leeg het hier is, hoe leeg...in de bubbel van regels...En toen lieten zij mij op een kinderlijke eenvoudige manier zien hoe eenvoudig het is om de Force in jezelf te zijn en vanuit die kracht met de natuur te praten. Nou zij het zelf maar even komen.

Iemand: Je hebt eens verteld dat je water in jezelf kunt zuiveren in je bewustzijn. Hoe kan dat dan?

Martijn: omdat water bewustzijn is.

Iemand: hoe doe ik dat dan?

Martijn: op dezelfde manier dan ik. En ik op dezelfde manier dan jij. Je kunt water, water is eigenlijk, je kunt het zien als een vloeistof. Maar water is eigenlijk een transportsysteem. Nee, water is niet het transportsysteem, water is de bandbreedte waarin de Force zich kan verplaatsen.

Dat is het eigenlijk.

We hebben te maken met onzuiver water, daar zitten programma's in van andere mensen. Die hebben daarin gedacht. Als je kijkt naar de structuur van water, dan heb ik het niet over de cellen of over de kristallagen, want daar uit het zich in.

Maar waar water echt uit bestaat, uit de trillingsvelden, dan zie je eigenlijk dat het hele grote circuits zijn. Het zijn eigenlijk net een soort analoge chips, maar dan analoog. En als jij je eigen bewustzijn weer hebt, dan kun jij water, dan kun jij jouw bewustzijn in het water zetten. Je moet heel goed bewust zijn van wat je denkt, van wat je voelt.

Wat de grondslag van de intentie is, Het moeten geen vragen zijn! Het moet een weten zijn! Een beslissing zijn! En dat kun je in het water brengen. Water is dus ook een onderdeel van de Aarde maar het gaat voorbij de Aarde. Het is veel groter dan de Aarde. Dat is dan eigenlijk het bekrachtigen. Het bekrachtigen is je eigen bewustzijn tevoorschijn halen en je eigen bewustzijn ergens naar toe verwijzen. Dat is wat we doen.

Als je nu aan een gele banaan denkt, dan zeg ik geel terwijl ze er ook blauw zijn. Maar die is er dus nu ook. Wat je doet, wat wij doen met ons bewustzijn, dat is juist her knappe van wat wij doen en nu is het in opdracht van mij omdat ik het zeg en doe je het.

Maar als je mij er los van maakt, wat zo mooi is aan ons is dat wij bewustzijn scheppen, we zien het als een beeld, maar het zijn trillingsvelden. Wij scheppen voortdurend trillingsvelden.

Water is eigenlijk dé vormloze realiteit.

Het stroomt. Water heeft eigenlijk geen vorm. Het wordt in de derde dimensie een vorm door waar het ergens in ligt. Hoe het ergens doorheen gaat. Of het water is, of het verdampt is, of bevroren is. Wat wij doen, wij zijn heel erg bedreven zonder dat we daar onze bewuste functie nog in hebben kunnen herinneren. We zijn nu aanbeland dat we dat nu wel weer weten.

Wat we doen is dat we energievelden schéppen.

Wat we doen is in het waterbewustzijn waarin we leven, dus ook hier, is dat wij als mens kunt denken b.v. aan een banaan. Wat ik nu zeg is alleen geldig als je vanuit het Paradijs- Besef- Bewustzijn -Bént. Op het moment dat je aan een gele banaan denkt, op het moment dat je met je bewustzijn een gele banaan aanzet -nogmaals dat moet de opdracht van mij zijn maar vanuit jezelf en dat is juist het unieke- dan schep jij die banaan met je eigen bewustzijn. Die is al aangezet door jou.

We noemen dat hier denken maar het is het samentrekken van informatie bij elkaar, wat leidt in dit geval tot die gele banaan. Als je nou in jouw energieveld gaat kijken als mens -degene die aan een gele banaan denkt- stel je hebt de intelligentie, het vermogen, de vaardigheid om ergens doorheen te kijken, dan zul je zien als ik een gele banaan noem dan zul je zien dat je in mij geen gele banaan tegenkomt. Maar wat je wel zult zien in deze vaardigheid is dat er energie in mij aanwezig is die, die banaan is. Dat is mijn bewustzijn. Nu denk ik er niet aan en nu

is het weg. Nu denk ik eraan, nu is het aan. Nu is het weg en zet ik er een andere vorm voor neer en schep er in één keer een ander veld. Aan de voorkant zijn het beelden: banaan, aan de achterkant, binnenin zijn het velden. Maar wat nu zo uniek is en dat is ook de kracht die de mens is, dat is de Kracht, dat is de Force Alive, dat is wat de Aarde constant doet, in trillingen, schept zij constant uitbeeldingen van scenario's, uit de trillingen, dat is wat je hoort in het geluid, in de vibratie, schept constant uit die trillingen, schept ze anderen vibraties die gemanifesteerd kunnen worden in een antwoord in de materie in de derde dimensie. Dat is niet anders dan wat wij doen.

Maar toen wij afwezig raakte toen ging de Aarde ook anders functioneren.

En wat wij dus doen, wij scheppen energie en uit dat energieveld, één op één geven wij het een betekenis en als we nog een paar stappen verder gaan, dan kan dat beeld, dus de energie wat het is in materie, de gele banaan, kan als je communiceert als Force Being, als Krachtmens, kan dat beeld wat een trilling is ook gaan communiceren met de Force van de Aarde. Dus het beeld, trilling, is een emotie is een gevoelskracht, is een resonantie, is een gesprek, gaat vibreren met de Force. Als jij zelf beseft dat je op het Paradijs bent, in het Paradijs bent, en als je beseft dat je een deelnemer bent in het paradijs, dat je erin leeft, en dat jezelf beseft dat jij dat Paradijwezen bent, dat jij die Paradijs Taal spreekt. Als die dingen zijn dan zal datgene wat je als vibratie in dat veld brengt, zal ogenblikkelijk op het precieze moment waarin het ook echt nodig is, en dat kan alle minuut zijn, is het er.

Iemand: en zal men ontdekken dat het nooit vervuild is geweest.

Martijn: ja.

En dat is wat je eigenlijk met waterprogrammeren doet. Eigenlijk is dat het.

Dat is wat je doet. Het heeft met een hele normale manier van verbinding zijn met de natuur te maken en niet vanuit je derde dimensionale programma van mens van hier. Daarom is de val van bewustzijn ertussen gezet.

Zal het een soort pseudokarakter hebben gekregen. En vanuit dat stuk met de pijn ermee in, erbij, zijn we gaan verder denken over de wereld en proberen we ook een oplossing te vinden.

Dus dat is een enorme doorbraak als je daarnaartoe gaat kijken met elkaar, naar de Aarde en niet vanuit een spiritualiteit, maar vanuit je eigen krachtveld.

Jij bent in staat om te beseffen dat je een paradijswezen bent.

Jij bent ook zeer gemakkelijk, zéér gemakkelijk ben je in staat om te communiceren met de natuur. Als je gaat communiceren met de natuur vanuit de derde dimensie en de programma's die in de embargo bubbel draaien, dan krijg je geen antwoord.

En het gegeven dat je geen antwoord krijgt, als je communiceert met de Force, betekent dus dat je een embargoveld spreekt, die Taal. Dus niet spreken vanuit behoeftes van tekorten, hoe vervelend dat ook is.

Maar communiceren vanuit verbondenheid. Dat is eigenlijk wat een bekrachtiging

is. Je schept bewustzijn.

[54/00]

Op moment dat je nu iemand die je kent ergens in de wereld, loopt hij of zij, een kind of volwassene, maakt niks uit hier, en je denkt daar nu op dit moment aan, zo noem je dat dan hier. Wat je doet is niet dat je aan die persoon denkt, in feite herschep je die persoon in jezelf. Dat is wat je doet. Wij zijn dat hier denken gaan noemen, omdat het ook steeds vóór ons gebeurt. Wij gaan aan mensen denken, in mijn voorbeeld, wij gaan aan mensen denken, omdat er iemand jarig is. Dan is dat een programma. We gaan aan iemand denken omdat Martijn voor een groepje zegt dat je dat moet doen. Ik denk dan om hen. Je moet het maar eens helemaal puur op jezelf betrekken.

Want wat gebeurt er eigenlijk als jij helemaal vanuit jezelf met je aandacht naar iemand toegaat, wat gebeurt er dan? Dan herschep je die persoon met je eigen energie in jezelf. En als je nu een echte verbinding hebt met iemand dan herschep je ook op basis van die verbinding met die persoon. Dat is wat de Kracht is.

Dat is een bekrachtiging. Bekrachtigen is dat je je bewust bent dat wat je doet, dat dat iets specifiek is en geen automatisch proces. Als je aan iemand denkt is dat een automatisch proces. Pu pu pu pu pu... maar nu ga jezelf aan iemand denken, bewust, en dan herschep je die persoon in je eigen veld. En dat is dan in jouw beleving die persoon want het is vanuit jouw bekeken is dat waar, denk je aan die persoon. Maar als je het op kwantumniveau bekijkt, dus niet is een vorm dan is dat energie wat je gecreëerd hebt. Dus eigenlijk schep je, die persoon waaraan je denk, waar je met je aandacht naar toe gaat, die schep je opnieuw in jezelf.

Maar niet per se in dat beeld, dat is hoe het voor jou blijkt te zijn, maar je schept energie opnieuw. En dat is iets heel bijzonders. Want deze energie die je schept, die kan gaan communiceren - jij bent Force drager een Krachtwezen, je bekrachtigd datgeen- kan gaan communiceren via de Force van de Aarde.

Niet via de matrix bubbel, maar via de Force van de Aarde kan ditgene wat ik heb gecreëerd, kan gaan communiceren met degene die het is.

En alles wat wenselijk is vanuit de vrijheid van ieder Wezen.

Dat is geen gebed hoor...dat is ook niet vragen aan de Force en dat is ook niet vragen aan god en is ook niet vragen aan de Aarde.

Het is een één op één communicatie.

VERTROUWEN!

Dat is echt enorm. Dus je schept constant als je het zelf doet, schep je bewustzijn. Dat bewustzijn dat kun je ook veranderen. Dat -als je in mijn voorbeeld- aan iemand hebt gedacht en je bent er mee bezig dan kun je het ook stoppen, ontvormen en er iemand anders in de plaats, uit voort te laten komen. Als je weet

wat scheppen is, als je weet hoe Krachtig en Machtig bewustzijn is als het vanuit jezelf komt en als het uit jezelf komt is het altijd vanuit het Hart gedragen en is het altijd vanuit respect en altijd vanuit verbondenheid. Als je weet hoe krachtig dat is dan zou je geen seconde meer naar bijeenkomsten komen, naar mij, naar niemand en zou je aan de gang gaan.

Iemand: Dat geldt ook voor de gehele bewustzijnsval.

Martijn: ja.

Dat is ook het hele verhaal achter de geheimhouding is, dat wij niet, waar je niet over kunt buigen, kun je ook niet repareren. Ze hebben het zich volledig uit onze geschiedenis, ook uit ons register gehaald, zo hebben ze ook gemaakt dat ze in deze? zitten in een andere laag, die wissers. Wat ze hebben gedaan is ze hebben zorggedragen voor gegeven dat we als mensheid niet meer onze aandacht kunnen geven aan iets wat er nou juist toe doet.

Dus we moeten alle mogelijkheden openleggen.

We moeten gaan onderzoeken van: "goh waar komt datgene in mijzelf vandaan wat ik zelf nooit heb geleerd op de Aarde?"

Je moet terug naar de echo van wie je werkelijk zelf bent.

En die echo moet weer compleet worden als een heel gesproken Wezen.

Als een mens van vlees en bloed en daar waar je met je aandacht naar toe kunt - wat niet, wat stil wordt gehouden kun je ook niet naar toe, dus er moeten ook dingen soms gezegd worden. Daarom mag ieder mens op de Aarde, ook als het je niet bevalt dankbaar zijn dat er wat wordt gezegd. Als er wat wordt gezegd wat je niet bevalt, dan mag je beseffen, dat is een zegen.

Want doordat het gezegd is, kan ik nu de keuze maken of het me wel of niet bevalt en of ik er wat mee kan doen. En of ik daar ook bereidheid in kan kweken om daar eens naar te kijken in plaats van ik heb hier nog nooit van gehoord.

Dus je weet het niet in mijn bewustzijn kan het ook niet scheppen.

Weet je wel dat 99% van ons bewustzijn gewoon uitstaat op basis daarvan.

Als mensheid heb ik het over. Inmiddels is dat bij mensen die in de zorg en onderzoek terecht zijn gekomen allang geen 99% meer.

En waar je niet over nadenkt, wat niet tevoorschijn komt, daar kun jezelf ook geen energie op scheppen. Dus je moet het eigenlijk wel weten. In feite heb je de plicht in alles wat mogelijk is te openbaren. En niet het geroep toeteren van het kan wel, het kan niet, het is goed en het is fout, Martijn zegt zus en hij zegt zo en ik zeg dit en hij zegt dat.

Wij spreken allemaal in één groot koor. Dat is het. En daar gaan de doorbraken komen. We moeten de dingen weten aan mogelijkheden.

We móeten wéten en beséffen dat we in het Paradijs Leven.

We moeten er bewustzijn opscheppen.

Dat moeten we zien. Als je beseft schep je het. Op moment dat je het gecreëerd en geschapen hebt is die communicatie tot stand. Dat is eigenlijk wat we constant doen. En op de Aarde hier wordt het veelal gebruikt niet echt ten goede van jezelf en zeker niet van elkaar.

Negatieve gedachten hebben over elkaar, iets raar vinden van de ander, is direct de ander herscheppen in jezelf en daar een beeld opplakken van eigenlijk van je eigen geblokkeerde gevoelens, een beeld op te plakken wat je van die persoon vindt.

En ook al heeft die persoon een fout gemaakt, wat we dan ook een fout mogen noemen, dan is het niet het waard om de ander te herscheppen op een negatieve manier.

Ik zou zeggen laten we alles herscheppen op een bevrijdende manier. Als er mensen zijn die dingen hebben gedaan wat niet klopt, dat je dat opnieuw kunt zien.

Dat is wie wij zijn.

Wij zijn ontwikkelaars van realiteiten van zien en hier op de Aarde laten we het er vaak bij liggen. En dat is nou precies wat een bekrachtiging is.

[1.01.23]

Bekrachtiging is kijken naar problemen nadat je in je eigen Paradijs bent ingestapt, vanuit je eigen Paradijs weer kijken naar situaties die niet de schoonheidsprijs hebben. Zowel in jezelf als ook situaties bij andere mensen. Het heeft géén oordeel nodig. Het heeft heling nodig en het heeft ontspanning nodig.

Dus wat ik doe:

Ik herschep constant alles wat er gebeurt. Ook als mensen lelijk tegen mij doen. Dat kan ik best wel voelen want ik ben geen robot. Dat voel ik echt wel. Ik voel echt wel als er dingen gebeuren die niet prettig zijn. Ik praat ook voor ons allemaal, dat voelen we allemaal, maar ik ga er niet verder over denken.

Ik sta met mijn voeten in het Paradijs en ik weet dat we allemaal op deze wereld hier, ik zeg maar zoekende, oriënterende, voelende zijn, wat de ingang is naar het goede en niet alleen voor mezelf maar ook voor de ander.

En als de ander het eerder vindt dan ik dan is dat mooi en als ik het eerder vind dan de ander is dat ook mooi.

Het gaat niet om tijd.

En dat is een enorme doorbraak.

Juist om de archontische intelligenties die daar doorheen lopen en dingen willen laten doen. Juist om die de macht eraf te halen.

Wij herscheppen constant, constant. Dus de situaties in de wereld die je op het nieuws ziet, wordt voor jou, op opdracht, dat je opnieuw gaat herscheppen, een mening te hebben over b.v. het Palestijnse optreden of het Israëlische optreden.

Even in een notendop.

Ik heb geen enkele voor- of tegenstander. Is verschrikkelijk wat er gebeurd.
Zo verschrikkelijk veel verdriet. En ik ben niet politiek aangelegd, helemaal niet, ik ben alleen maar aangelegd in mijn Hart. Wat er gebeurt is dat de beelden die er op mijn beeldscherm worden neergezet, die herschep ik heel bewust. Heel bewust.
Ik ga niet mee en heb geen mening over de situatie.
Ik heb geen mening over een regeringsleider.
Niets, nul. Heb ik niet. Het is gewoon vreselijk erg wat er op deze Aarde gebeurd.
Wat ik doe:
ik herschep die persoon in mijzelf. Dat kan ik en dat kan jij ook.

En daarmee brengen we een lichtstempel van eigen bewustzijn via voelen en denken in het lijf, brengen we in het veld. En die sturen we op pad. Dat is God in actie. Maar daarvoor heb je toewijding en compassie nodig.

En als je niet wil meewerken en niks met mensen te maken wilt hebben omdat anderen vervelend zijn of allemaal smartphones hebben...dan heb je iets te doen want dit is de wereld, als je vanuit het Paradijs voelt te moeten vibreren en te willen vibreren en ook zelf een Paradijsvogel bent, dan draait het hier echt als een toewijding voor het Leven en compassie. En iets anders is er niet.

[1.04.25]

En ik zal niet zeggen dat het allemaal makkelijk is. Dat roep ik ook helemaal niet. En ik ben ook geen uitverkorene, ik ben net als jij als een commander hier in deze wereld aanwezig, met het Hart van goud en ook geprikkeld door allerlei toestanden in deze wereld, dat voel ik ook allemaal en is helemaal niet anders. Hou ik dan op dit moment even in de lucht. Maar ik herschep constant een gebeurtenis. Steeds weer. Ik ga uit van het goede van ieder mens.

Herinner je dat jezelf niet hebt gekozen voor deze moeilijke wereld. Herinner je daarmee ook dat anderen dat ook niet hebben gedaan. Herinner je dat dat geen theorie is, maar dat dat toetsbaar is op het moment dat je met andere mensen te maken hebt. Als anderen mensen iets niet snappen of niet willen of ze reageren geïrriteerd of er is boosheid of wat dan ook of iemand is zwaar getraumatiseerd of heel erg kwaad, niemand heeft daarvoor gekozen.

Er is geen levend Wezen uit de Force die kiest voor pijn. Dat is iets wat we allemaal mogen beseffen. Dat is ook onze opdracht in deze enorme belangrijke tijd. Juist om dat kantelpunt, dat omslagpunt, te bereiken.

Om dat omslagpunt te laten aangaan, ook zichtbaar, zal ik ook werkelijk in mijn eigen Kracht moeten Staan, in mijn eigen liefdesveld, zonder spiritualiteit. Beseffen waar ik ben, wie ik ben, beseffen wat ik ben en wat scheppen nu eigenlijk is.

En de kanonskogels die via beelden en meningen afgeschoten worden en dat gaat nu eenmaal in deze wereld supersnel, die zal ik al moeten opvangen en allemaal met mijn eigen herscheppingsvermogen, zal ik allemaal die kanonskogels laten

neervallen omdat ik de drager ben van het beeld van wat het wél is volgens mij.

De attacks, de aanval, de pogingen, alles wat er is, stuk voor stuk in jezelf, het een kogel kan zijn, een bombardement kan zijn, dat er ergens iets aan ruzie uitbreekt, dat mensen tegen mij iets gaan vertellen over iemand, dat kan met foto's, beeldmateriaal, het maakt niet uit.

Het kunnen een paar hele kleine subtiele zijn die de grootste oorlogen in gedachtenvelden laten openknallen.

Ik ben in charge.

Ik ben de Hartendrager van mezelf. Dus ik herschep die persoon zoals Ik voel wie die persoon is.

Niemand heeft gekozen hiervoor. De beelden die de anderen op me afschieten die kunnen niet eens bij me komen. Die vallen al voor me op de grond. Want ik wéét wat ik zelf schep ik weet zelf wat ik aan beelden en wéten in mijzelf en voelen in mijzelf draag over die persoon.

En nu hebben we het dus ook over een enorme veiligheid onderling.

Ik vind: als ik iets mag vinden, ik vind het is niet meer van deze frequentie waarin we nu in zitten, om toe te staan dat er een onveilige situatie wordt gecreëerd of dat je een handlanger zou kunnen zijn in het in stand houden van onveilige situaties van andere mensen.

Dat is niet mijn mening hoor. Dat is gewoon mijn visie over wat ik voel. Dus je moet heel goed in je schoenen staan om het hele grote onderwerp wat deze wereld hier is en waar we met elkaar voor staan, om de Dageraad van Ooit terug te brengen via onszelf in deze wereld, om een reactie in het veld terug te krijgen in wie wij zelf ten diepste zijn. In het pad waar we daardoorheen lopen, ook de moeilijkheden en de vele beproevingen die we ook onderling met elkaar op de Aarde allemaal tegenkomen.

Je moet wel heel goed in je eigen schoenen staan van je eigen Hart, om te weten van niemand heeft gekozen voor deze ellende.

En hoe dieper je dat gaat beseffen, hoe lastigere personen je op je pad krijgt, om te kijken van: "ga je nog om?"

Maar je moet ergens een keer kleur bekennen aan jezelf van het stopt!

Ik hoef geen oordelen meer te hebben en een mening over anderen mensen.

Ik ben vreemd en dat weet ik ook wel en mensen mogen mij vreemd vinden.

En eigenlijk is iedereen vreemd. En eindelijk ben jij nog veel vreemder dan ik. Maar goed daar wil ik het niet over hebben. (gelach)

Jort...jij steekt daar met kop en schouder bovenuit.
Eén grote gebeurtenis.

Dus wat ik zei: "wij herscheppen constant."

Daarom moeten we ook secuur zijn over onze gedachten en ons bewustzijn. Secuur zijn. En als we werkelijk dat pak weer aantrekken van binnenuit, de bloem gaat open en ons eigen pak gaat weer aan en ons mooie gezicht is weer terug en onze Vrede zit er weer in en we kunnen elkaar gewoon zien en we kunnen elkaar helpen assisteren, samenwerken.

Samenwerking kan ook zijn dat je elkaar met rust laat.

Dat is ook een prachtige samenwerking want dan kan uit die vibratie kan van alles onderling plaatsvinden in de wereld. Ja...dan doe je iets heel bijzonders. Maar daarvoor zijn wel, echt wel diepe besef van ons nodig. Daarvoor ben ik ons allemaal dankbaar die we hier op de Aarde zijn.

[1.09.44]

Dat we allemaal ons eigen pad waarin we lopen en uiteindelijk toch op een gemeenschappelijk plein uit komen.

Dat is mooi hé. Nou dit zijn ook, zeg maar, de meest essentiële dingen die je - waarschijnlijk op een andere manier zoals ik het nu zeg- zou bespreken met mensen die niet uit de bubbel van deze wereld komen.

Mensen hebben heel vaak het idee dat buitenaardse mensen hele geavanceerde Wezens zijn. Dat zijn ze natuurlijk ook. Waar wij ons nu in bewegen zijn zij heel veel verder, tussen aanhalingstekens, verder dan de Aarse Mens van hier.

Maar de gesprekken die we met hen zullen voeren die zullen hier over gaan. En niet over allerlei complexe dingen.

Eerst weer terug naar het eigen bewustzijn.

En niet het bewustzijn beheersen van een ander, maar het bevrijden.

Dat is de mooiste taak die in ons ligt.

Daar krijg je zulke mooie gesprekken van.

En ook gesprekken met mensen die binnen de bubbel onbereikbaar zijn, maar via de Force gewoon opengerold worden.

Dat is prachtig... om de Force overal te brengen, om jezelf overal te brengen. Het is ontroerend.

Ja, ik kwam gisteren in een hotel. De deur die draaide en ik stapte niet gelijk in. De mensen achter mij waren verbaasd dat ik dat niet deed. Ik vond het heel begrijpelijk dat ze verbaasd waren. Dus die deur die draaide door en die mensen geen idee. Toen keek ik naar dat vak wat erachter kwam en toen dacht ik: "ja dat is mogelijk." Maar ik heb de zijdeur genomen. Toen kwam ik bij de balie en toe zegt die mevrouw: "Goedenavond."

Ik zei: "Hallo, ik kom, ik heb gereserveerd op naam van, van Staveren."

"O ja, ik zag u naam al voorbijkomen."

Ik zei: "Nou ik ben er."

En toen keek ze op het beeldscherm en ik sta zo tegenover haar en ik realiseerde mij op een heel eenvoudige manier, dat ik daar dus op die manier kan staan omdat zij er is. ik denk niet in alleen scripten. Ik ben in dankbaarheid dat zij er is.

Ik besef dat ik daar kan staan dat zij er is. Zij drukt voor mij die knop in.

Zij zorgt ervoor dat die incheck gebeurt dat ik niet leuk vind.

Zo...ik ben ingecheckt joehoe. En ik kijk naar jou en ik zie aan haar op de manier van hoe ze kijkt, zie ik, dat ze datgene wat mijn kamernummer dan zou zijn dat dat niet helemaal, dat ze dat niet wilde of zo en niet werd.

Keek ik haar zo aan en zeg: "Goh, waar ga ik slapen vanavond, buiten?"

Zeg ze: "ik ben aan het omboeken naar de hoogste verdieping."

"Nou dat is fijn dan heb ik een mooi uitzicht."

"Ja, ja, ja, ja, ik weet niet precies, maar ken ik jou ergens van?"

Toen werd het ineens jou...jou...dat is de Force.

De Force maakt al die dingen...gewoon dit, maakt die afstanden weg.

Ik zei: "Ja natuurlijk, ik was hier al veel eerder." "Nog voor dat ik..." "Ja natuurlijk, daarvoor was ik er ook al." "Bedoel je dan voordat ik hier werkte?"

Ik zei: "Nog ver daarvoor." Ik heb haar beduusd achter gelaten. Dus ik kreeg die andere kamer. Dus ik naar boven toe. Toen kwam ik bij de lift en toen stond er een man en een vrouw, lekker gezellig en ze haalde dat pasje over het apparaat anders kun je de lift niet in. Piep. Ging niet hé. Piep...we kunnen er niet in. "Heeft u zo'n pasje?" "Ja, die heb ik." "Nou als u die eroverheen haalt." Ik zei: "nee." En ik haal mijn hand er zo over en piep toen ging hij open. Zo leuk.

Ik hoop dat je helemaal op je eigen route bent en blijft. We hebben een gezamenlijke route maar iedereen moet wel zijn eigen zaken uitrollen.

En voor mij is dat gemeenschappelijk en dat je goed beseft waar we toe in staat zijn en wat we kunnen doen en wat bekrachtigen is. Hoe jezelf eigenlijk ook wel inkruipt. Op moment dat ik aan een boom denk, nu op moment bij mij in Kerkenveld dat ik daar, even kijken ben een andere boom aan het zoeken, Ja, een seringenboom, die heb ik gisterenavond nog gesnoeid voor dat ik weg ging. Dat wilde ik de hele week al doen.

En ik zit in de auto en ik zie dus, dat is een seringenboom die verplaatst is, die is niet helemaal vol met allemaal bladeren, heeft een beetje minder bladeren, maar heeft veel bloemen gehad en die bloemen waren er vrij snel uit uitgebloeid, die waren allemaal donkerbruin.

En ik ben daarnaar teruggegaan, de trap gepakt en de snoeisnaar en ik ging nog die struik, die twee meter hoog is, ging ik snoeien. Daar denk ik dan aan op dit moment. Ik herschep deze struik op dit moment door eraan te denken.

Door het aan jou te vertellen, ga jij, je luistert daarnaar.

Waar ik naar toe wil, niet dat ik dat te willen heb, maar dat is toch wel zoals ik het wil noemen, waar ik naar toe wil is dat die verbinding tussen ons met elkaar, dus mensen op de Aarde en in kleine groepjes en ook bij grote bijeenkomsten op de Aarde, internationaal, dat die verbinding zo mooi vanuit het Paradijs-Bewustzijn,

zo mooi kan werken, dat ik herschep deze struik van dik twee meter hoog, ik herschep deze struik, ik vertel over het snoeien en dat je met me mee kunt kijken, wat ik doe.

En andersom ook, dat ik mee kan kijken met jou.

Dat is het grote observatiesysteem wat bij Gaia hoort. Dat is echt zo bijzonder allemaal. En het is niet zo dat je geen privacy hebt hoor, dat je constant aan een apparaat aangesloten zit en alles ziet wat al die andere mensen doen. Maar je kunt elkaar letterlijk meenemen. Je elkaar meenemen naar datgene waar je het over hebt. Ik vind het erg lastig om altijd alles te moeten omschrijven in deze wereld en later te horen van: "Bedoel je dat." En dan zeg ik: "Nee." Toon het maar aan elkaar. Bekrachtigen is energie scheppen en is een enorm groot iets en gaat heel ver.

Daar wil ik het met elkaar nog eens een keer dieper over hebben.

Ik zet even een muzikje aan. <https://www.youtube.com/watch?v=8jXZ7U6FXvg>
WELKOM THUIS [De muziek draagt de frequentie van thuis]

LATEN WE AAN BOORD STAPPEN BIJ ELKAAR.

Op welke manier dan ook. Zonder afhankelijkheid, maar teamwork.

Ik denk dat het goed is deze dag zo. Zoals het hier is neergezet door jou en ik er ook bij mag zijn, dankjewel. En wat er ook verder gaat gebeuren, doe wat je moet doen, kies ervoor, heroverweeg vanuit je gevoel, weer calibreren, opnieuw starten niet vanuit je geheugen, echt heel erg hard nodig.

Dan gaan we verder met elkaar op reis.

Ik ga zelf deze dagen van wat we bekrachtiging noemen ga in twee delen.

Enerzijds een dag zoals dit dan hebben we het over hoe bekrachtigingen kunnen zijn en zijn iedere keer weer anders want het is geen script.

Steeds weer wat we erover kunnen zeggen, dat mag dan weer op de manier zoals dat op dat moment kan. En de tweede dag, zijn dingen waar we echt alleen maar bekrachtigingen doen, ook in crowdpowers dat soort uitzendingen en bijeenkomsten elders ook doen.

Dan kun je voor jezelf doorvoelen als je een keer zou willen komen, als je niet wilt is dat ook helemaal prima, als je wilt komen dat je kunt zien wat voor dag is dit.

Is dit een dag met bekrachtigingen waar je er 5 à 6 achter elkaar de hele dag door loopt, kun je misschien zelf ook een innerlijk draaiboek doorgaan hé.

Dat is ook misschien mooi, dat weet ik niet. Kan zo zijn. En misschien heb je ook het gevoel: dat hoeft juist niet, ik vind het wel fijn bij zo'n doorneming van de materie, van de onderliggende materie van de informatiestukken te zijn. Dat kan. Ik ga in twee verschillende manieren aankondigen. Je bent altijd van harte welkom en bedankt voor deze mooie ontmoeting.

Britta weer bedankt voor het openstellen van deze heerlijke plek, onderdeel van het Paradijs. Ik vond het heel fijn om hier vanochtend aan te komen rijden en ik zie ook de zorg die je hebt in alles wat je hier doet. Hoe je hier ook hard voor werkt en wat er allemaal gaande is en is geweest en de mooie dingen die onderweg zijn. Het is een fijn land. Het is heel mooi. Ik ben dankbaar dat dat zo met elkaar mag. Dankjewel.

Een hele goede reis en je weet het: je hoeft voor mij niet te applaudisseren want dat is niet nodig. Ga heen in vrede en doe wat je te doen hebt in verbinding met het leven en met elkaar en vooral met jezelf.

Wel thuis.

